

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

נקודות למחשבה והתעמקות בענייני
פרשת ראה תשפ"ב

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"י
טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת ראה תשפ"ב – מדוע ישנן הגבלות בתורה?

לתקן עולם במלכות שדי, בזה שעל ידי תורה ומצוות נברור את הטוב מהרע, הרע מהטוב, נעלה את הניצוצות ונסיים את תיקון הבריאה, נגיע לדרגתו של אדם הראשון לפני החטא, ועוד נעלה מעלה מעלה.

זו התכנית של הבריאה. כמו שאמרנו בשיעורים קודמים, יש את עקרון הרצף – זה הכל תכנית אחת, זה הכל רצף אחד, כל הבריאה כולה רצף אחד. מתחילת מחשבתו יתברך לברוא את העולם ועד סוף התיקון ועולם הבא, הכל רצף אחד. רק אנחנו בני אדם, בני תמותה, אז לא קולטים כל כך את הרצף, חושבים שזה לא קשור לזה וזה לא קשור לזה – הכל דבר אחד.

כאן אנחנו נמצאים בזמן שמשא רבינו מכין את עם ישראל לתפקידו האמתי – להיכנס לארץ, לנחול את הארץ, להתיישב בארץ, לקיים את התורה בארץ ואת העלאת הניצוצות בבית המקדש. והוא נותן כח לפמליא של מטה. הרי הוא יודע שהוא יסתלק, הוא לא יכנס לארץ. הוא צריך להכניס לנו מוחין ולתת בנו יראת שמים, כשהוא יודע היטב שהניסיונות של היצר הפרטי והכללי לא יהיו ניסיונות קלים.

זה מצד משה רבינו. מובן שכל מה שמשא רבינו אומר זה מה יתברך, אז זה רצונו של מקום – לחזק את עם ישראל לקראת

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם?

היום אנחנו נקריא את הפסוקים הראשונים, כדי לדייק בכמה עניינים בעזרת ה'. בשם ה' נעשה ונצליח!

"וְרָאָה אֱנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וְקָלָה:

אֶת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת הַי' אֱלֹקֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם:

וְהִקְלָה אִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹת הַי' אֱלֹקֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם:"

טוב. פלא פלאים.

היום ישנם אנשים שרוצים שה' יתברך יתנהג עמנו רק במדת החסד ובמדת הרחמים, ולא רוצים שתהיה בכלל מדת הדין. אומרים: 'איך יכול להיות שהבורא ברוך הוא יעניש את הבריות? ידרוש מהם דברים?' טוב, אז על זה באנו לענות:

ה' יתברך ברא את העולם מעורבב טוב ורע. בעצם העולם התערבב טוב ורע בתהליך שנקרא 'שבירת הכלים' – כל ספירה אמרה "אני אמלוד, אני אמלוד", משכו שפע מעל היכולת ונשברו, האורות הסתלקו, הניצוצות נפלו, רפ"ח ניצוצין, בעמקי הקליפה. והתפקיד של אדם הראשון היה להעלות אותם משם, בעולם התיקון. אחרי מה שקרה, אז התפקיד שלו עבר לכלל עם ישראל – שאנחנו אמורים

של לא מעט אנשים, גם כאלה ששומרים תורה ומצוות. אז צריך לעשות רוויזיה על כל הדעות האלה, ומה ששייך לעבודה זרה – פשוט, לא רק לא להודות, אלא לסלק את זה מהמוחין של עם ישראל, מוחין קדישין. אנחנו מאמינים בני מאמינים, יש לנו את תורתנו הקדושה, לא צריכים עזרה משום דעות אחרות או ענינים כאלה. זה בנושא הזה.

וגם בענין של הקללה: שאנשים אומרים 'מה? ה' יתברך מאיים על עם ישראל בקללות כאלה?' אמרנו כבר בעבר שה' יתברך לא ותרן, וברגע שהעולם מעורבב טוב ורע, ועם ישראל צריך להתרחק מהרע ולבחור בטוב – יש שכר ועונש, יש עולם הזה ועולם הבא, תחיית המתים ויום הדין הגדול, כל עיקרי האמונה. בודאי בעולם כזה – יש גם ברכה, ויש גם להיפך, שזו הקללה.

וזה בא להזהיר, מפני שאדם קרוב אצל עצמו והוא שומע בקול היצר שלו לפעמים, ויש לו תאוות, ויש לו מדות ודעות כוזבות, והוא יכול לבחור בָרַע. אז מה רוצים האנשים האלה...? שכן אדם יבחר ברע ולא יענש?! אז בשביל מה ה' ברא את העולם? אם ה' היה בורא את העולם ככה כמו שהוא ולא היה מעניש ולא היה מזהיר – אז הכל היה הפקר, לא היה תיקון. הוא לא ברא את העולם בשביל הפקר. הוא כבר היה בורא עולמות ומחריבם, ולא פעם כמעט עמד להחריב את העולם כי התאכזב מבריותיו, דוגמא: במבול, סדום ועמורה ועוד מקרים.

ולכן יש את האזהרות על הקללה – שכן אדם יפחד. כן כן, בן אדם צריך לפחד מאבא שבשמים. לא צריך לקיים את הכל מפחד בלבד – צריך גם מפחד וגם מאהבה ומהערכה והערצה, שאנחנו מעריצים את ה' יתברך ואוהבים אותו. אבל צריך גם לפחד, כי אם אדם לא מפחד הוא חוטא.

התפקיד המכריע. והדבר הראשון זה לשמוע בקול ה' ולא לשמוע בקול הסטרא אחרא, היצר הרע הפרטי, הכללי, הסי"מ. זה דבר אחד. וגם עבודה זרה – שהוא מזהיר כאן בתחילת הפרשה על ענין של עבודה זרה, לאבד את כל העבודה זרה שנמצא בארץ כשניכנס. למה? שחלילה לא נידבק בזה.

ה' יתברך מקפיד מאד בענין של העבודה זרה.

אומר רש"י הקדוש כאן בפרשה שכל המודה בעבודה זרה – כופר בכל התורה כולה. היום ברוך ה' אין את עצמת היצר של עבודה זרה שהיה בזמנם, כי חכמים ביקשו רחמים אחרי החורבן ומשמים ביטלו אותו. אבל עדיין יש אצל האומות בודאי עבודה זרה, ומעבודה זרה יש דעות כוזבות, ומהדעות הכוזבות יש עבודה זרה. והיום כשהעולם הפך לכפר גלובלי, כל הדעות הכוזבות והעבודות הזרות, הכל מסתובב בכל מקום. אנשים חלילה יכולים להיכשל בזה שהם מודים בעבודה זרה, ובכלל לא הבינו שזו עבודה זרה.

למשל, כל הדעות האלה שבאות מהמזרח – יש כל מיני אנשים שעוסקים בכל מיני דרכים רוחניות של המזרח, לא נותנים את דעתם שהבסיס שלהם זה עבודה זרה, וגם ההמשך זה עבודה זרה, ומנסים לנתק את זה – אז הם מודים בעבודה זרה? הם מודים במקצת עבודה זרה?

בקיצור, בני אדם צריכים להיזהר מאד מכל העבודות זרות וכל מה שמשתמע ומשתלשל משם. זה גם פילוסופיות וכל מיני השקפות, והכל בא משם. ובן אדם לא נותן דעתו, כי הוא לא יודע – או שהוא לא יודע תורה, או שהוא לא יודע להיזהר מכל הדברים האלה.

אז מה שבאתי לחדד זה שהענין הזה קיים, מסוכן וחודרני. זה חדר לתוך ההשקפות

” התורה שלנו כולה חסד ורחמים. בתוך החסד והרחמים חייבים שיהיה גבול, כן, כמו שהיום אומרים שהילד צריך חוס ואהבה אבל צריך לשים לו גבולות – אה, זה בסדר לשים לו גבולות, ומה עם כלל הבריאה? כלל הבריאה לא צריכה גבולות?! ”

ויש גם כן דברים שמסתעפים רחוק־רחוק מעבודה זרה, אבל שקשורים לענין. למשל: אם בן אדם מתגאה, עושה את עצמו אֵלֹהִים רחמנא ליצלן – אז זה כמו עבודה זרה. אם בן אדם עובד את הכסף והזהב – אז זה כמו עבודה זרה, זה לא ממש חטא של עבודה זרה, אבל זה כמו.

כל מה שזה לא להיות עבד נאמן, בן נאמן, לה' יתברך – בסוף זה מגיע לקטע של עבודה זרה. "כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה", למה? שבן אדם שכועס הוא לא מסכים עם מה שקורה לו, הוא לא מסכים עם השגחת ה' יתברך, השגחה פרטית – אז כביכול הוא מורד בה', וזה כמו עבודה זרה, בדיוק אותו דבר.

אז זה חלק מתיקון חטא עץ הדעת טוב ורע – שהיינו צריכים לשמוע בקולו יתברך ולעבוד רק אותו, במקום זה שמענו בקול הנחש, שזה השורש של כל הסטרא אחרא כמובן, הנחש הקדמוני.

אז התיקון, כן, כמו שהוא אומר כאן: צריך לשמוע. אז הברכה היא לשמוע בקול ה', והקללה היא לשמוע בקול הנחש הקדמוני והסטרא אחרא. זה מה שרציתי לחדד.

יהי רצון שכולנו נזכה!

ובפרשה כמובן יש עוד הרבה נושאים...

לחיים! לחיים! לחיים!

שנתחזק! חודש אלול בפתח! "אני לדודי ודודי לי". חודש חשוב מאד מאד, לחזור בתשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשובה ה"א. ממש צריך להתאמץ מאד השנה, כדי להמתיק את הדינים, כדי להרגיע את מדת הדין, שלא יהיו קללות, שיהיו רק ברכות בעזרת ה'!

לחיים! לחיים! לחיים!

כל טוב סלה!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

אם הוא חוטא, הוא יענש. אם הוא יענש – זה יכול להיות דברים חמורים מאד הענשים, גם בעולם הזה וגם אחרי מאה ועשרים וגם אחר כך. יש גם גלגולים שבן אדם חלילה יכול להתגלגל בדומם, צומח, חי – שזה לא תענוג. את זה אפשר לראות ב'שער הגלגולים' לרב חיים ויטאל הקדוש זי"ע, תלמידו של האר"י הקדוש זי"ע.

אם כן, הקללה היא מדת הדין. מדת הדין באה כדי לתת גבול ואזהרה, כדי שנגיע לתיקון. אם לא יהיה לנו גבול ואזהרה – לא נגיע לתיקון, נגיע חלילה למעשים כמו של דור המבול, דור הפלגה, סדום ועמורה וכדומה, כי בן אדם שמתחיל לשמוע בקול היצר שלו – אין לזה גבול. "היום אומר לו עשה כך, ולמחר אומר לו עשה כך, עד שאומר לו עבוד עבודה זרה והולך ועובד". פשוט מאד.

ולכן התורה שלנו כולה חסד ורחמים. בתוך החסד והרחמים חייבים שיהיה גבול, כן, כמו שהיום אומרים שהילד צריך חוס ואהבה אבל צריך לשים לו גבולות – אה, זה בסדר לשים לו גבולות, ומה עם כלל הבריאה? כלל הבריאה לא צריכה גבולות!?

לכן "קֶץ שָׁם לַחַשְׁדָּ", ויש חוקים ומשפטים שצריך לקיים הפרט והכלל.

וכאן משה רבינו הולך ומפרט את הדבר הראשון שמזהיר, בענין עבודה זרה – כי יש בעבודה זרה כפיות טובה גדולה מאד, גדולה מאד. יש את הבורא יתברך, שהוא בורא את כולם, זן ומפרנס, ונכון שהוא לא מתגלה כרגע כי יש 'הסתר פנים' בגלל העוונות – אבל ללכת אחרי אלהים אחרים? זו באמת בגידה בה' יתברך ובתורתו. וה' יתברך דורש נאמנות מוחלטת. "אֵל קָנָא". על זה נאמר "אל קנא" – על זה שהוא מקפיד מאד בענין הזה של עבודה זרה.

קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב

רחוב יפה רום 40, ירושלים ת"ו

לקביעת פגישה אנא צרו קשר בטלפון 02-6520002

נא להביא תמונות פנים של כל האנשים הקשורים בנושא היעוץ

מתוך נפשי – הכנה לחודש אלול

כ"ז אב תשפ"ב

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

- א. זה הזמן להתעורר חזק לעבודתו ית', באמת ובתמים, כל הזמן, בכל תחום.
- ב. צריך לכוון להעלות את הניצוצות של הקדושה מדומם, צומח, חי ומדבר.
- ג. הגאולה תבוא לכשנסיים להעלות את הניצוצות.
- ד. הניצוצות עולים ע"י קיום תורה ומצוות, על ידי תפילת הצדיקים, כוונות ויחודים ועל ידי עמידה בנסיונות.
- ה. אם לא עושים את העבודה כראוי, מתעוררים דינים קשים ר"ל, ואז הניצוצות עולים על ידי סבל ויסורים.
- ו. העולם יגיע לתיקונו השלם, כי זה רצונו ית' – או בטוב ועל ידי בחירה בטוב, או ח"ו על ידי סבל ויסורים.
- ז. ככל שזמן הגאולה מתקרב – "בעל הבית דוחק", ואם לא מתעוררים לעבודתו ית' באמת, הסבל גובר ר"ל.
- ח. אנו בזמן של 'חבלי משיח'. הלידה של הגאולה יכולה להיות לידה קלה, בינונית או קשה ח"ו. הכל תלוי בזכויות של הדור ובטיב עבודת ה' ית' של הפרט ושל הכלל.
- אין זה זמן רגיל, כפי שזמן לידה אינו זמן רגיל.
- ט. מגיפת הקוביד, המלחמה באירופה, המשבר הכלכלי המחריף בעולם – הם לא במקרה: אלו אותות משמים להעיר את בני האדם לחשבון נפש ולתיקון אמת.
- י. תפקיד עם ישראל לתקן עולם במלכות שד"י על פי תורתנו הקדושה. אי אפשר לברוח או להתחמק מכך או לעצור את התהליך – כי קיבלנו על עצמנו עול מלכות שמים ועול תורה ומצוות בהר סיני, ורק בזכות קבלה זו ה' ית' לא החריב את העולם!
- כל ההיסטוריה העולמית היא רצף אחד של תכנית הבריאה שקבע ה' ית'. ובזמן הזה הוא הולך ומתגלה כדי לנהל את עולמו בגלוי. ובגאולה השלמה הכל יהיה גלוי וברור ומתוקן.

הבה ונתחזק למען שמו באהבה!

לחיים, לחיים, לחיים!